

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 281-57-04, факс (044) 253-63-02
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

24 квітня 2024 року

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області майор юстиції Спільний Володимир Миколайович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження № 4202311236C000012 внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 08.08.2023, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у зв'язку з наявністю підстав для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 111, 112, ст.ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Кобиляцького Олександра Дмитровича,
24 травня 1970 року народження,
уродженця міста Євпаторія, АР Крим,
громадянина України, з повною вищою
освітою, проживаючого за адресою: АР
Крим, місто Євпаторія, вул. 60 річчя
ВЛКСМ, буд. №8, кв. 6, -

про те, що він підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Відповідно до вимог Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII від 15 квітня 2014 року, Україна згідно з Конституцією України є

суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншим міжнародно-правовим актам є окупацією частини території суверенної держави України та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У невстановлені у ході досудового розслідування час та місці, але не пізніше лютого 2014 року, невстановлені у ході досудового розслідування представники влади Російської Федерації, діючи у порушення вимог п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року, ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй, норм Декларації про недопущення інтервенції та втручання у внутрішні справи держав від 09 грудня 1981 року, Декларації про зміцнення міжнародної безпеки від 16 грудня 1970 року, Декларації щодо неприпустимості втручання у внутрішні справи держав, про захист їх незалежності та суверенітету від 21 грудня 1965 року, Визначення агресії від 14 грудня 1974 року, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, спланували, підготували і розпочали збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації на територію України - Автономну Республіку Крим та місто Севастополь.

У період із лютого 2014 року по березень 2014 року, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, на виконання вказаного вище наказу, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, захопили державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, що знаходяться на території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, тобто здійснили тимчасову окупацію зазначеної території України, чим змінили межі території та державного кордону України у порушення порядку, встановленого Конституцією України, що здійснюється й станом на теперішній час.

06 березня 2014 року, Верховна Рада Автономної Республіки Крим прийняла Постанову «Про проведення загальнокримського референдуму» № 1702-6/14, чим порушила конституційний принцип територіальної цілісності України та вийшла за межі своїх повноважень, встановлених Конституцією України, Конституцією Автономної Республіки Крим та іншими нормативно-правовими актами.

14 березня 2014 року, Рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014, визнано такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною) Постанову «Про проведення загальнокримського

референдуму» № 1702-6/14 від 06 березня 2014 року, у зв'язку з чим, вказана вище Постанова втратила чинність.

15 березня 2014 року, Верховна Рада України прийняла Постанову «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим» № 891-VII, у зв'язку з чим, Верховна Рада Автономної Республіки Крим достроково припинила повноваження.

За таких обставин, відповідно до вимог ст. 2 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII від 15 квітня 2014 року, статус території Автономної Республіки Крим визначено, як тимчасово окупована територія України, унаслідок збройної агресії Російської Федерації, встановлено особливий правовий режим на цій території та визначено особливості діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій в умовах цього режиму, додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб.

Згідно до п. 7 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України» № 2469-VIII від 21 червня 2018 року, збройний конфлікт - збройне зіткнення між державами (міжнародний збройний конфлікт, збройний конфлікт на державному кордоні) або між ворогуючими сторонами в межах території однієї держави, як правило, за підтримки ззовні (внутрішній збройний конфлікт).

Таким чином, станом на березень 2014 року, Україна перебувала у стані, що характеризується діями щодо вирішення національно-етнічних, релігійних та інших протиріч із застосуванням засобів збройного насильства, за яких держава не переходить в особливий стан, що визначається як війна, і не вводить режим воєнного стану в країні або на частині її території, а збройна боротьба не виходить за межі операційного напрямку (мають місце різні військові інциденти, військові акції, інші військові зіткнення обмеженого масштабу (низької інтенсивності) із застосуванням іррегулярних або регулярних збройних формувань), тобто знаходилася у період збройного конфлікту.

Крім того, в умовах збройного конфлікту та тимчасової окупації території України - Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, вірні Військовій присязі військовослужбовці самостійно або централізовано виходили з тимчасово окупованої території України - Автономної Республіки Крим, з метою подальшого проходження військової служби у Збройних Силах України.

У зв'язку з чим, 08 березня 2014 року, згідно до доручення Прем'єр-міністра України № 6627/0/1, виконуючому обов'язки Міністра оборони України доручено невідкладно вжити заходів для забезпечення розміщення в санаторіях сімей військовослужбовців, які перебувають на території Автономної Республіки Крим.

На виконання зазначеного вище доручення, керівникам підприємств, установ, організацій доручено підготувати відповідні списки військовослужбовців, які бажають вийти з тимчасово окупованої території

України - Автономної Республіки Крим та продовжити військову службу у Збройних Силах України, що у подальшому й зроблено.

Виходячи з необхідності збереження життя, здоров'я, забезпечення прав і законних інтересів військовослужбовців, працівників Збройних Сил України, інших військових формувань, працівників правоохоронних органів України, які проходять службу (працюють) на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, Радою національної безпеки і оборони України прийнято Рішення «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України» від 23 березня 2014 року, яке введено в дію Указом Президента України Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2014 року «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України» № 339/2014 від 24 березня 2014 року.

Згідно до пп. 1 п. 2 зазначеного вище Рішення, вирішено Кабінету Міністрів України невідкладно розпочати разом зі Службою безпеки України, Управлінням державної охорони України, Службою зовнішньої розвідки України передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України, забезпечивши при цьому соціальний захист військовослужбовців і працівників таких військових частин (підрозділів), установ та організацій.

На виконання вказаного вище Рішення, 01 квітня 2014 року, Кабінетом Міністрів України схвалено план організації його виконання.

Відповідно до вимог ч. 1 ст. 14 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII від 15 квітня 2014 року, військовослужбовці військових формувань та правоохоронних органів України, які прибули з тимчасово окупованої території і виявили бажання (за наявності підстав) звільнитися з військової служби, звільняються з військової служби, у тому числі в особливий період, за наявних підстав, а при їх відсутності - у зв'язку із скороченням штатів, якщо вони звернулися з клопотанням про звільнення протягом трьох місяців після прибуття з тимчасово окупованої території.

В цей же час, згідно до ч. 2 ст. 14 зазначеного вище Закону, військовослужбовці військових формувань та правоохоронних органів України, які не прибули до визначених пунктів у визначені військовими формуваннями та правоохоронними органами України строки, вважаються такими, що залишили військові частини, та зараховуються у розпорядження відповідних

посадових осіб. Відповідна інформація щодо їх розшуку надається до правоохоронних органів.

14 травня 2014 року, наказом Голови Державного космічного агентства України № 14-оф, визначено необхідність прибуття військовослужбовців установ і філій, які розташовані на території Автономної Республіки Крим, в Державне космічне агентство України, що дислокується за адресою: місто Київ, вулиця Московська, 8, строком до 30 травня 2014 року.

Так, громадянин України Кобиляцький О.Д., документований паспортом громадянина України, серія ЕС № 102254, виданий Євпаторійським МВ УМВС в АР Крим від 04.07.1996.

09 січня 1992 року, прийняв Військову присягу, згідно якої, вступаючи на військову службу, урочисто поклявся народу України завжди бути вірним і відданим йому, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, накази командирів, неухильно дотримуватись Конституції України і законів України, зберігати державну і військову таємницю, захищати українську державу, непохитно стояти на сторожі її свободи і незалежності та ніколи не зрадити народу України.

22 грудня 1997 року, наказом Міністерства оборони України №662 Кобиляцького О.Д. відряджено до Національного космічного агентства України із залишенням на військовій службі.

Відповідно до вимог Указу Президента України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» № 1085/2010 від 09 грудня 2010 року, Національне космічне агентство України перейменовано у Державне космічне агентство України.

13 квітня 2012 року наказом Голови Державного космічного агентства України №12-ко, Кобиляцького О.Д. призначено на посаду інженера відділу експлуатації Національного центру управління та випробувань космічних засобів, що дислокувався у м. Євпаторія-19, АР Крим.

Національний центр управління та випробування космічних засобів створено відповідно до Указу Президента України «Про Національний центр управління та випробувань космічних засобів» № 698/96 від 12 серпня 1996 року, функцією якого є завершення всієї ланки космічної діяльності, яку починають наукові установи та підприємства створенням орбітальних та наземних космічних засобів, випробування та експлуатація космічних апаратів та інших виробів, які виведені на орбіту.

Відповідно до структури Національного центру управління та випробування космічних засобів, що діяла станом на 2014 рік, Центр контролю космічного простору (науково-випробувальний) був філією зазначеного Центру та здійснював управління польотами національних космічних апаратів, дослідження далекого космосу з використанням власних технічних засобів, контроль космічного простору та геофізичний моніторинг, випробування космічної техніки, забезпечення обороноздатності та територіальної цілісності України у разі виявлення загроз з космосу.

30 листопада 2003 року наказом НГШ ЗС України №258 Кобиляцькому О.Д. присвоєно військове звання «підполковник».

Кобиляцький О.Д., під час виконання службових обов'язків, був зобов'язаний, окрім іншого, керуватись вимогами статей 11, 16, 49 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України та статті 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, які вимагають від нього свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, бути хоробрим, ініціативним і дисциплінованим, виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, постійно бути зразком високої культури, скромності і витримки, берегти військову честь, захищати свою і поважати гідність інших людей, бути ввічливим і додержуватися військового етикету, поводитися з гідністю і честю, не допускати самому і стримувати інших від негідних вчинків.

Водночас, Кобиляцький О.Д., будучи військовослужбовцем Збройних Сил України, обіймаючи посаду інженера відділу експлуатації Національного центру управління та випробувань космічних засобів, у порушення зазначених вище норм законодавства України, вчинив кримінальні правопорушення за наступних обставин.

Так, у невстановлений у ході досудового розслідування місці та час, але не пізніше 19 березня 2014 року, Кобиляцький О.Д., отримав від невстановлених у ході досудового розслідування представників збройних сил Російської Федерації пропозицію щодо подальшого проходження військової служби у збройних силах Російської Федерації.

В цей же час та місці, Кобиляцький О.Д., діючи з прямим умислом, з особистих мотивів та з метою подальшого проходження військової служби у збройних силах Російської Федерації, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, погодився з вказаною пропозицією та почав вживати заходи, спрямовані на перехід на бік ворога у період збройного конфлікту.

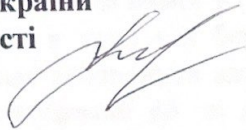
У подальшому, у невстановлені у ході досудового розслідування час та місці, Кобиляцький О.Д., вступив на військову службу до збройних сил Російської Федерації.

В цей же час, Кобиляцький О.Д., незважаючи на прийняття керівництвом Державного космічного агентства України, не пізніше 24 березня 2014 року, усного рішення, доведеного в телефонному режимі до керівництва Національного центру управління та випробування космічних засобів та його структурних підрозділів, а також підрозділів кадрової політики, про передислокацію Національного центру управління та випробування космічних засобів та його особового складу до міста Києва, шляхом подачі військовослужбовцями Збройних Сил України рапортів про їх переведення за власним бажанням до установ та філій Державного космічного агентства України, розміщених на материковій частині України з подальшим їх призначенням на посади, з відповідним рапортом не звернувся.

Таким чином, на прикінці березня 2014 року (більш точного часу у ході досудового розслідування не встановлено), Кобиляцького О.Д. зараховано, на умовах окупаційної влади, до списків особового складу збройних сил Російської Федерації, та останній почав проходити військову службу у збройних силах Російської Федерації.

Таким чином, Кобиляцький О.Д. обґрунтовано підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України, а саме у переході на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор юстиції

Володимир СПІЛЬНИЙ

«ПОГОДЖЕНО»:

Прокурор Білоцерківської
спеціалізованої прокуратури
у сфері оборони
Центрального регіону

Сергій МІРЗОЯН

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру
від «__» _____ 2024 року отримав о «__» год. «__» хв. «__»
_____ 2024

Одночасно підозрюваному роз'яснено, що відповідно до статті 42 Кримінального процесуального кодексу України він як підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ /

«__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний / _____ /

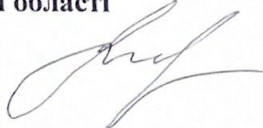
«__» _____ 2024 року

Захисник / _____ /

«__» _____ 2024 року

Повідомлення та пам'ятку вручив, права підозрюваного оголосив та роз'яснив:

**Старший слідчий в ОВС 1-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор юстиції**

Володимир СПІЛЬНИЙ